

HULPHOND MAGAZINE

HET EXPERTISECENTRUM:
**DE WETENSCHAPPELIJKE
BODEM**

"Axel maakt een flink aantal bezoeken door hulpverleners overbodig." *Fijner gezinsleven dankzij ADL-hulphond Axel.*

The Big Walk & The Big Run

Lopen en rennen voor
Hulphond Nederland.
Doe jij ook mee?

Dit is een boodschap voor de bullebakken

Wij geloven dat iedereen in Nederland toegang moet hebben tot het recht. En niet alleen bullebakken met een dikke portemonnee, of de juiste vriendjes. Die denken dat ze meer recht hebben dan een ander, en dat proberen af te dwingen met een grote mond, met geld, met advocaten.

Wij geloven niet in het recht van de sterkste,
maar in gelijke rechten, voor iedereen.

Dus wij staan op. Wij staan op voor gerechtigheid.

Wij staan op om juridische problemen op te lossen, meer dan 70.000 keer per jaar. Met juridisch specialisten op heel veel gebieden, zoals problemen op het werk, een miskoop, bij schade in het verkeer, bij letsel en talloze andere vraagstukken.

Want iedereen moet zichzelf kunnen verdedigen, tegen bullebakken. En iedereen moet zijn recht kunnen halen.

voor iedereen

***Het Expertisecentrum:
wetenschappelijke bodem onder
werkwijze Hulphond Nederland***

10

***“Als je een
moederhond in huis
neemt, ben je niet
alleen maar pups aan
het knuffelen”***

30

***Een fijner gezinsleven
dankzij Axel***

26

En verder

- 04. Voorwoord
- 05. Evenementen
- 06. PTSS-hulphond Riko geeft Marco zijn leven weer een beetje terug
- 12. The Big Walk en The Big Run
- 24. Het belang van donateurs: elke donatie telt...
- 38. Stop leren zeggen tegen pestkoppen
- 42. Hulphond Nederland start samenwerking met zorgorganisatie Reinaerde
- 44. De gezichten van Team Facilitair
- 46. Epilepsie-hulphond Filsór moet met pensioen
- 51. Column De Graafschap Dierenartsen
- 52. Nieuwe combinaties
- 42. SLTN Inter Access gaat sponsorschap verder uitbreiden
- 42. Rens (11) loopt Vierdaagse voor Hulphond Nederland

Contact

Hulphond Nederland, Postbus 24, 5373 ZG Herpen

Tel (0486) 41 18 78 Fax (0486) 41 26 80 E-mail info@hulphond.nl

IBAN Rabobank: NL53RABO0121623424 IBAN ING: NL20INGB0000003831

Fotografie cover: Vincent Moll

Voorwoord

De zomervakantie ligt al weer achter ons en we gaan op weg naar de herfst.

Een jaar gaat snel voorbij!

We zijn ook op weg naar de Hulphond Dag 2018. Een bijeenkomst voor al onze cliënten en vrijwilligers. Zonder onze, ongeveer 400, vrijwilligers zijn wij niet in staat om met de stichting ons belangrijke werk te doen. De pup-gastgezinnen, de therapie-gastgezinnen, de fokgastgezinnen, de aftrain-gastgezinnen, de PR-vrijwilligers, de fietsvrijwilligers, de vrijwilligers op ons kantoor in Herpen, de Hond-en-Hokje vrijwilligers, de freelance tekstschrijvers en fotografen.... Het zijn allemaal betrokken mensen die geheel belangeloos een steentje bijdragen aan onze mooie doelstelling: het opleiden van hulphonden om mensen, die dat nodig hebben, een nieuw perspectief te geven. Daarom vinden wij het zo mooi om cliënten en vrijwilligers bij elkaar te brengen tijdens de Hulphond Dag in november.

Op 7 oktober aanstaande is ook de grote hondenwandeling terug, nu onder de naam 'The Big Walk'. Op het strand in Zandvoort is een prachtig parcours uitgezet en kan iedereen naar hartenlust met zijn of haar hond wandelen. Het evenement is natuurlijk omgeven door fijne initiatieven voor Hulphond Nederland. Kijkt u maar op www.thebigwalk.nl voor alle details hoe u zich voor deze unieke wandeling kunt aanmelden. Wij hopen alle lezers van dit magazine daar te zien!

Houdt u ook van een hoger looptempo, maak dan verderop in dit magazine zeker even kennis met The Big Run. Tijdens dit kersverse hardloopevenement kunt u begin november met én zonder hond aan verschillende afstanden deelnemen. De opbrengst komt ten goede aan de opleiding en inzet van onze hulphonden.

Geniet u weer van de verhalen in dit nieuwe Hulphond Magazine. Zoals gewoonlijk zullen ze u raken en bewijst het maar weer hoe belangrijk onze hulphonden voor mensen met een hulpvraag zijn.

Wij wensen u veel leesplezier!

***Eric Bouwer en
Rudolph Strickwold***

Directie Hulphond Nederland

Evenementen

Hulphond Nederland is de komende maanden aanwezig op de volgende evenementen bij u in de buurt. Komt u ook?

Open dag | 29 september

De Open Dag een uitgelezen kans om een kijkje te nemen achter de schermen van ons opleidingscentrum in Herpen. Op zaterdag 29 september zijn er verschillende activiteiten en demonstraties. Verder presenteren enkele cliënten hoe hun leven veranderd is door de komst van een hulphond. U bent op 29 september van harte welkom van 10.00 tot 16.00 uur.

Meer informatie: www.hulphond.nl/agenda

The Big Walk | 7 oktober

Op zondag 7 oktober begint het strandseizoen voor honden op grootse wijze met The Big Walk. Hondenliefhebbers en hun trouwe viervoeters kunnen dan deelnemen aan de eerste editie van deze unieke wandeling op het strand in Zandvoort. Vrij baan om samen met uw hond lekker los over het strand te lopen en heerlijk uit te waaien voor het goede doel. Deelname is mogelijk voor 10 euro. De opbrengst komt ten goede aan Hulphond Nederland. Meer informatie: www.thebigwalk.nl en pagina ??

The Big Run | 4 november

Op zondag 4 november klinkt het startschot voor de eerste editie van The Big Run. Iedereen kan meedoen aan deze bijzondere hardloophwedstrijd, met of zonder hond! Er zijn diverse afstanden: 5, 10 en zelfs 21 kilometer (halve marathon). De start en finish is bij het opleidingscentrum van Hulphond Nederland in Herpen. Ook van dit evenement komt de opbrengst ten goede aan de opleiding en inzet van hulphonden.

Meer informatie: www.thebigrun.nl en pagina ??

Winterfair | 5 t/m 9 december

In Ahoy Rotterdam vindt van 5 tot en met 9 december de Winterfair plaats. Tijdens dit lifestyle-evenement zijn er diverse workshops, productdemonstraties en live entertainment. Hulphond Nederland is op de Winterfair aanwezig om voorlichting te geven over de opleiding en inzet van hulphonden. Meer informatie: www.winter-fair.nl

“Met Riko naast mij neem ik de moeite niet meer om daken te scannen.”

Dankzij hulphond Riko heeft veteraan Marco Arends (38) zijn leven weer een beetje terug. “Riko heeft ons veel gebracht. Vooral veel rust.

Ik zou niet meer zonder willen.”

“Riko, is ons vierde kind”, zegt Marco. Samen met zijn vrouw Wiesje en drie kinderen woont hij met hun zwarte labrador in het Drenthse Eelde. “Zijn nestnaam is Fellow, kameraad. Zo voelt het ook echt. Ik hoef het niet meer alleen te doen. Een paar weken geleden maakte ik een nieuwe uitlaat onder de auto en Riko lag naast me. Dat vind ik zo geweldig.”

PTSS

Marco's verhaal begint als hij zich op zijn 18e aanmeldt bij de Landmacht via de Banenwinkel in Groningen. Hij droomde ervan om tankchauffeur te worden, maar daar blijken zijn ogen niet goed genoeg voor. Voor vrachtwagenchauffeur komt hij wel in aanmerking. Die kans grijpt hij met beide handen aan. Op zijn allereerste missie, een vredesmissie in Kosovo in 1999 krijgt hij al met zulke nare gebeurtenissen te maken dat hij voor de rest van zijn leven met een posttraumatische stressstoornis (PTSS) kampt.

Toch heeft hij geen spijt van zijn tijd in het leger. „Ik heb hele mooie dingen meegemaakt en hele trieste feiten, maar ik zou het zo weer doen. Je betekent wat voor de mensheid, daarom zou ik meteen weer ja zeggen.” Tot 2005 vervult Marco diverse taken bij verschillende eenheden, dan ontmoet hij zijn vrouw en gaat aan het werk in ‘burgerbanen’. “Aan bepaalde waarden die ik in het leger leerde, hecht ik nog steeds veel waarde, zoals op tijd komen en doorzettingsvermogen, en dat wanneer je a zegt je ook b moet zeggen. Ik heb het in mijn burgerbanen best wel eens moeilijk gehad, met het feit dat niet alle collega's er ook zo over dachten.” In november 2014 gaat het mis. Marco en Wiesje krijgen een tweede kindje, een dochter. “Ze was een huilbaby. Niet stil te krijgen. Dat heeft zoveel getriggerd. Ik werd hyperalert, sliep maximaal 2 uur per nacht. Ik was toen vrachtwagenchauffeur en maakte steeds meer manoeuvreerschades. Maar ik reed ook met gevaarlijke stoffen, het was gewoon niet veilig meer. Uiteindelijk trok mijn baas die conclusie

“Een paar weken geleden maakte ik een nieuwe uitlaat onder de auto en Riko lag naast mij. Dat vind ik zo geweldig.”

ook. Ik raakte mijn baan kwijt. Het gevolg was dat ik thuis kwam te zitten, waardoor ik nog meer bij mijn huilende kind was. Ik kwam in een neerwaartse spiraal.”

Uiteindelijk was het een maatschappelijk werker die bij het gezin betrokken raakte en opperde dat Marco wel eens kon lijden aan PTSS. “Ik wist niet eens wat het was. Met medicijnen en de hulp van een psychiater kon ik mij redelijk redden. Ik ontwikkelde echter vluchtgedrag. Ik had inmiddels een baan in de beveiliging gevonden, waarbij ik ook veel nachtdiensten draaide. Op mijn werk was ik niet bezig met de nachtmerries. Uiteindelijk kreeg ik lichamelijke klachten. Ik sliep slecht, had een hoge bloeddruk en kwam weer thuis te zitten.”

Maatwerk

Dankzij zijn vrouw Wiesje komt het gezin in aanraking met Hulphond Nederland. “We waren bezig met het zoeken van hulp, maar werden van het kastje naar de muur gestuurd. Er zijn zoveel instanties, alles duurde lang”, zegt ze. Hoe ze precies bij de stichting uitkwam weet ze niet meer, maar dat ze uiteindelijk via internet een bericht stuurde weet ze nog wel. “Toen ging het balletje rollen.” Toch duurde het traject vanaf dag één behoorlijk lang, zo’n anderhalf jaar. “Als je ergens op wacht, duurt alles lang. Maar dat is ook logisch, het is maatwerk. Ik durf volmondig te zeggen dat het achteraf de moeite waard was.”

“Zoals voor veel veteranen is oud en nieuw voor mij een nare dag. Ik gebruikte altijd de doorsnee truc: oordopjes in met keiharde muziek en grote oorkappen erover heen. Alsof ik nergens was.”

Vanaf het moment dat Riko in december 2016 bij het gezin geplaatst wordt, is er een klik. “Het is een ‘match made in heaven’”, zegt Marco trots. “Vanaf dag één loopt hij overal achter mij aan. Ik had eigenlijk maar een grote wens, dat hij vóór 31 december geplaatst zou worden. Zoals voor veel veteranen is oud en nieuw voor mij een nare dag. Ik gebruikte altijd de doorsnee truc: oordopjes in met keiharde muziek en grote oorkappen erover heen. Alsof ik nergens was. Deze jaarwisseling is Riko de hele dag bij mij geweest.”

Luchtalarm

Wiesje gunt iedere veteraan met PTSS een hulphond. “Het is echt fantastisch wat Riko voor ons betekent.” Ze geeft een voorbeeld. “Eerder als het luchtalarm ging tijdens de maandelijkse test dan zorgde ik dat ik zo snel mogelijk naar huis ging. Ik weet hoe Marco er van schrikt. Nu vertrouw ik erop dat Riko hem opvangt. Dat geeft mij rust. Marco had mij continu nodig om zichzelf staande te houden. Als ik nu thuis ben heeft hij mij nog

A man in a server room looking up at a server rack. The image is overlaid with a teal color filter.

PROXSYS*

Alles-of-niets-ICT.

Proxsys staat voor geen techniek en geen gezeur. Omdat we niets aan het toeval overlaten. Wij bieden één systeem voor complete kantoorautomatisering. Voor een vast bedrag per maand. Overal is over nagedacht. Wij richten zelf alle techniek in en zorgen dat álles werkt. Van veilige verbindingen en data-opslag tot werken in de 'cloud' of eigen computers op locatie.

Kortom, altijd en overal ongestoord en ongemerkt veilig werken op jouw digitale werkplek. Bij Proxsys koop je alles of niets. Maar dat moet je wel durven, natuurlijk. Niet iedereen is klaar voor de toekomst. Jij wel?

proxsys.nl

“Als Riko kwispelend naar mij loopt, weet ik dat het goed is.”

steeds hard nodig, maar Riko is er nu ook.” Dankzij Riko is Marco ‘s avonds ook nog een gezellige vader. Wiesje: “Riko probeert Marco af te remmen om niet de hele dag door te racen en hem af te leiden van hetgeen allemaal in zijn hoofd zit. Als Marco goed naar de signalen luistert, dan hebben de kinderen aan het einde van de dag ook nog een papa. Er kan gewoon gespeeld worden zonder dat de bom meteen barst. En eerlijk is eerlijk, de ene dag is de andere niet, maar Marco is wel een stuk soepeler geworden.”

Riko waakt

“Ik kom hier de rest van mijn leven niet van af. Riko waakt nu constant over mij, wekt mij als ik

nachtmerries heb. Buiten neem ik niet eens meer de moeite om de daken te scannen. Als Riko kwispelend naast mij loopt, weet ik dat het goed is.”

“Ik moet mijzelf nog schikken in mijn rol. Ik ben ouderwets opgevoed met het idee dat de man het geld moet verdienen, maar ik ben blij dat ik in dat opzicht 180 graden ben gedraaid. Ik ben nu vooral dankbaar dat ik er ben. Ik probeer nu weer meer huishoudelijke taken op me te nemen en mijn wereld weer een beetje groter te maken. Dat is voorlopig meer dan voldoende.” ●

Het Expertisecentrum

Wetenschappelijke bodem onder werkwijze Hulphond Nederland

Hulphond Nederland zet dieren in om mensen te helpen. Dat brengt een grote verantwoordelijkheid voor zowel mens als dier met zich mee. Die verantwoordelijkheid neemt de stichting óók. Bijvoorbeeld door de oprichting van het Expertisecentrum, waar samen met externe, professionele en wetenschappelijke partijen wordt gekeken naar de inzet en het effect van hulphonden.

Het Expertisecentrum van Hulphond Nederland is gebaseerd op vier pijlers: onderzoek, samenwerking, opleiding en innovatie. “Met name in onderzoek hebben we sinds de oprichting van het Expertisecentrum in 2016 veel tijd en energie gestoken”, vertelt Jessica van den Hurk, manager Research & Development bij het Expertisecentrum. “Onderzoek is belangrijk voor ons, omdat we de rol die Hulphond Nederland kan en wil spelen als het gaat om de inzet van dieren, professioneel willen onderbouwen. We willen leidend zijn in het bepalen van standaarden, juist nu we onze dienstverlening steeds verder uitbreiden.”

Schakel tussen werkveld en wetenschap

Jessica ziet het Expertisecentrum als de ‘linking pin’ tussen het werkveld en de wetenschap. “Al tijdens mijn functie op de HR-afdeling van Hulphond (HR = Human Resource) hield ik van de verbinding van onze werkzaamheden met de wetenschap en de frisse blik van studenten. Wanneer je iets goed onderzoekt op basis van literatuur én de expertise en ervaringen vanuit het werkveld, kun je groeien als professionele organisatie. Binnen het Expertisecentrum bundelen wij daarom de krachten en maken ons sterk met professionele partijen om kennis vóór ons te laten werken. Werken met dieren is een vak apart. Wij willen onze werkzaamheden op een verantwoorde manier kunnen onderbouwen en zo een wetenschappelijke bodem leggen onder onze werkwijze.”

Onderzoek naar... **Epilepsie-hulphonden**

<https://www.imta.nl/episode/>

In samenwerking met het Expertisecentrum van Hulphond Nederland voeren de Erasmus Universiteit Rotterdam, de Open Universiteit en het Instituut voor Antrozoölogie, vanaf medio 2018 onderzoek uit naar de kosten en effecten van hulphonden bij epilepsiepatiënten. Het onderzoek vindt plaats in opdracht van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en wordt gesubsidieerd door ZonMw. “Het doel is om aan te tonen dat Epilepsie-hulphonden er écht toe doen”, aldus Jessica van den Hurk. “Op basis van onderzoek willen we dat ook aan zorgverzekeraars aantonen, zodat er voor deze honden en cliënten een vergoeding beschikbaar komt.”

Momenteel worden er door heel Nederland 35 epilepsiepatiënten geworven, die gedurende drie jaar zorgvuldig gemonitord zullen worden. “Tijdens het onderzoek bestuderen wij de gezondheid en het welzijn van de deelnemers, zowel voor als na het in huis krijgen van een Epilepsie-hulphond”, vertelt Jessica. “De informatie die tijdens het onderzoek wordt verzameld, helpt ons een beter beeld te krijgen van wat een epilepsie-hulphond voor epilepsiepatiënten kan betekenen. Ook leren we welke kosten en kostenbesparingen dit met zich meebrengt.” Hulphond Nederland is een van de twee partijen die hulphonden voor de participanten faciliteert.

Onderzoek naar... Therapie-hulphonden

Hulphond-therapeut Candela Hüsgen voert in verband met een Masterscriptie voor haar studie Pedagogische Wetenschappen aan de Radboud Universiteit in Nijmegen, een eenjarig onderzoek uit naar het effect van therapie met hulphonden op het dagelijks leven van kinderen en jongeren. Het onderzoek is tevens een vooronderzoek naar de mogelijkheden voor een uitgebreider promotieonderzoek van vier jaar. "Door middel van dit onderzoek willen wij de effecten meten die therapie met hulphonden heeft op kinderen en jongeren", aldus Jessica van den Hurk. Bovendien willen we onderzoeken of de effecten per doelgroep verschillen. Het onderzoek kan uiteindelijk bijdragen aan het verbeteren van de kwaliteit van onze therapie. Bovendien hopen wij dat door gedegen onderzoek en professioneel bewezen resultaten gemeentes en verzekeringen gemakkelijker financieel gaan bijdragen aan deze vorm van therapie."

Deelname aan het onderzoek bestaat uit het invullen van enkele vragenlijsten bij de start en de afronding van de therapie door ouders of verzorgers. In totaal worden vier digitale vragenlijsten afgenomen, die niet alleen van belang zijn voor het onderzoek, maar ook voor de aangeboden therapie. Door de verkregen informatie kan de therapeut het programma namelijk direct nauwkeurig afstemmen op de cliënt. Uiteraard worden de gegevens verder volstrekt anoniem verwerkt.

Onderzoek naar... PTSS-hulphonden

<https://www.vriendendiergeneeskunde.nl/project/hulphonden>

V-PWR, wat staat voor Veterans with Post-traumatic Stress disorder Working dog Research, is een tweejarig onderzoeksproject naar de effecten en invloeden van hulphonden bij mensen met beroepsgerelateerde PTSS. Het onderzoek is een samenwerking tussen de faculteit Diergeneeskunde van de Universiteit Utrecht, het Ministerie van Defensie en Hulphond Nederland. Het Karel Doorman Fonds (steunfonds Marinepersoneel), de Triodos Foundation en Royal Canin ondersteunen het onderzoeksproject financieel.

"Met het V-PWR onderzoek hopen wij meer inzicht te krijgen in de interactie tussen een PTSS-cliënt en een hulphond", vertelt Jessica van den Hurk. "We weten al dat er ontspannende en stress-verlagende factoren werkzaam zijn in de relatie tussen mens en dier. Ook zien wij dat hulphonden een positieve invloed hebben op het leven van een PTSS-cliënt. Dit zijn echter subjectieve ervaringen. Wij hebben objectieve metingen nodig, die kunnen leiden tot betrouwbare onderbouwing van de match tussen iemand met PTSS en een hulphond. Daarom gaan we tijdens het onderzoek parameters zoals hartslag, bloeddruk, bewegingspatroon en het hormoon cortisol, wat een stress-indicator is, meten bij zowel de cliënt als de hond. Hiermee maken we inzichtelijk hoe de cliënt en de hond zich fysiek en mentaal voelen. Ook vullen de deelnemers diverse vragenlijsten in."

The Big Walk en The Big Run: wandelen of hardlopen voor Hulphond Nederland

Hulphond Nederland lanceert samen met founding partners Royal Canin, P5COM en Athlon, twee nieuwe en prachtige sportieve evenementen in het najaar van 2018: 'The Big Walk' en 'The Big Run'. Een wandeltocht en een hardloopevent waar iedereen aan mee kan doen. Mét of zónder hond. Met hun deelname aan deze evenementen steunen de deelnemers de opleiding en inzet van hulphonden.

De ambitie van Hulphond Nederland en de founding partners is groot. Het moeten jaarlijks terugkerende grote evenementen worden, een begrip in Nederland, met landelijke bekendheid. Het is de bedoeling dat er satellietevenementen ontstaan op andere plekken in het land, zodat het voor heel veel honden en baasjes mogelijk wordt om op hetzelfde moment mee te doen.

The Big Walk is op 7 oktober 2018 in Zandvoort en is de feestelijke opening van het strandseizoen voor honden. Deelnemers wandelen dan, met of zonder hond, een afstand van 5 of 10 kilometer. The Big Run wordt vervolgens op 4 november georganiseerd in de regio Oss. Dit is een hardloopevenement met afstanden van 5 en 10 kilometer (met hond) of 21 kilometer zonder hond. Waarom zijn deze evenementen voor de founding partners zo belangrijk en interessant om zich als bedrijven daaraan te verbinden?

Royal Canin

Bram van Schaik, directeur Benelux Corporate Affairs & Communications van Royal Canin: "We werken al sinds 2003 met Hulphond Nederland samen. Bij Royal Canin hebben we een passie voor honden en katten en voor het ondersteunen van hun gezondheid, welzijn en prestaties met voeding. Omdat hulphonden topprestaties moeten leveren past de combinatie van Hulphond Nederland en Royal Canin dan ook perfect. Daarnaast passen we ook bij elkaar als het gaat om de manier van werken. Het is voor ons dan ook meer een partnership dan alleen het ter beschikking stellen van voeding en financiële sponsoring. Eigenlijk zegt ons motto alles: 'We want to make a better world for dogs and cats because they make our world better'. Dit past naadloos bij wat Hulphond Nederland doet.

In het verleden hebben wij, 5 jaar op rij de hondenwandeling voor de stichting georganiseerd op Bussloo. Dat was een groot succes, maar het werd zo groot dat we dat als organisatie er eigenlijk niet meer bij konden doen. Daarom zijn we er destijds helaas mee gestopt. Met het 50-jarig bestaan van Royal Canin dit jaar kwam het idee toch weer op om er mee verder te gaan. Maar dan een hondenwandeling, versie 3.0. De combinatie van strandwandeling en hardloopevent met honden, landelijk georganiseerd en alles onder één paraplu, bestaat nog niet in Nederland. We organiseren het nu samen met Hulphond Nederland en de twee andere founding partners, en maken deel uit van de werkgroep die het coördineert"

v.l.n.r. Bram van Schaik, Marchel Koops, Paul Arakelian en Rudolph Strickwold

P5COM

Paul Arakelian, manager partner van P5COM, is ook heel enthousiast. "Wij zijn al meer dan vijf jaar aan Hulphond Nederland verbonden. Ons eigen werkveld is met name de gezondheidszorg en ons MBO-beleid (maatschappelijk betrokken ondernemen), gericht op organisaties die mensen helpen om hun eigen leven te kunnen leiden of meer regie daarop te kunnen voeren. Dat past dus naadloos bij wat de stichting doet. Daarnaast

is onze bedrijfsfilosofie om concrete resultaten te leveren, zonder lijvige rapporten. Ook dat past goed, want het opleiden van een hond kost veel inzet en geld maar levert meteen resultaat dat van grote waarde is voor de cliënten. Daarnaast delen zowel de medewerkers van Hulphond Nederland als de medewerkers van P5COM een passie voor hun werk. Wij willen dan ook niet alleen geld doneren, maar concreet bijdragen met onze eigen kennis en kunde aan The Big Walk en The Big Run. Onze medewerkers helpen actief bij de voorbereiding en zijn ook op de dagen zelf aanwezig om mee te werken in de organisatie. Wij hebben veel relaties in onze klantenkring die hardlopen en we wilden zelf voor hen al een sportief evenement organiseren. Dat we dat nu onderdeel kunnen uitmaken van iets veel groters, samen met de andere founding partners, en dit vervolgens ten goede komt aan het werk van de stichting, is fantastisch."

Athlon

"'Getting you there' is niet zomaar een slogan, maar is wat we doen bij Athlon', vertelt tot slot Folkert Ruiter, marketing director van Athlon Nederland. "Als mobiliteitsprovider helpen we mensen dagelijks op weg met onze autoleasing en andere mobiliteitsoplossingen. Dat voeren we ook graag door in onze sociale en maatschappelijke activiteiten. We steunen Hulphond Nederland al sinds 2010 in haar missie: optimale mobiliteit voor iedereen. Het mobiel maken van mensen, daar helpen we graag aan mee. Samen met de stichting hebben we bijvoorbeeld de leasehond bedacht. Met Mobility Leash kunnen bedrijven een hulphond doneren via een financiële leaseconstructie."

"Onze medewerkers zien we ook graag in beweging. Het True Energy team van Athlon organiseert regelmatig activiteiten om de vitale mens te stimuleren. Jaarlijks doet een team mee aan de Dam tot Damloop en in 2017 deden zelfs 90 collega's mee aan Mudmasters. De Big Run en de Big Walk passen hier helemaal bij. Het is een leuke en sportieve manier om dit goede doel in het zonnetje te zetten." ●

4 NOVEMBER 2018 | REGIO OSS

Op zondag 4 november klinkt het startschot voor de eerste editie van The Big Run. Daag jezelf uit en doe mee aan deze bijzondere hardloopwedstrijd, met of zonder hond! Iedereen kan meedoen. Gaan jullie voor een mooie prestatie op de 5 of de 10km? Of kies je voor de grote kluif: de halve marathon? Voor welke afstand je ook gaat, jouw inspanning maakt een groot verschil. Met je deelname steun je namelijk de opleiding en inzet van hulphonden.

WWW.THEBIGRUN.NL

Een fijner gezinsleven dankzij Axel

Viola Willems en haar hulphond Axel hebben een ijzersterke band: "Hij waarschuwt mij bij problemen met mijn voedingspomp." Ook de kinderen zijn weg van Axel. Want dankzij Axel hoeven er minder verzorgenden langs te komen en dat zorgt voor rust in huis.

Viola Willems is 41 en woont met haar gezin in Arnhem. Naast haar man Joost, zoon Thijs (13) en dochter Beau (6), maakt ook Axel deel uit van de familie Willems. Sinds begin 2018 is de tweejarige golden retriever de hulphond van Viola. Hoe hebben de twee elkaar gevonden? "Ik ben geen onbekende bij Hulphond Nederland, want Axel is al mijn vierde hulphond," vertelt Viola. In haar tienertijd raakte haar zenuwstelsel verstoord door een infectie, en kwam ze in een rolstoel terecht. Toen haar vorige hulphond te oud werd, ging ze naar de sessiedagen om kennis te maken met verschillende typen honden en zo te ervaren welk karakter het beste bij haar zou passen.

Viola wist wat ze zocht: een pittige hond. "Ik zei altijd: 'voor mij geen doetje!'" Ze werd gekoppeld aan een hond waarvan later helaas bleek dat hij door een medisch probleem niet als hulphond aan de slag kon. De volgende optie was een labrador met een pittig karakter. Precies wat Viola wilde, toch? "Nou nee," lacht ze. "Ondertussen had

ik enkele weken de hulphond van een vriendin te logeren gehad. Dat is een ontzettende goedzak. Ik merkte dat ik dat juist heel fijn vond. Vroeger wilde ik een uitdagende hond, maar nu vragen mijn gezin en gezondheid veel tijd en aandacht. Dan is het prettig als een hond rustig meedraait in het huishouden."

"Omdat ik een hoge rolstoel heb, moest Axel bijvoorbeeld leren met zijn voorpoten op de voetenplank te gaan staan als hij iets op mijn schoot wil leggen."

Ijzersterke band

Aan de hand van Viola's veranderde zoekvraag sloegen de Hulphond-medewerkers opnieuw aan het koppelen. Het toeval wilde dat de zachte Axel beschikbaar kwam. Na een huisbezoek in Arnhem wist Viola het zeker: de klik was er, Axel werd haar nieuwe maatje!

“Tijdens een maatwerktraject stemt de trainer de vaardigheden van de hond af op de specifieke behoeften van de cliënt.”

Voor Axel brak een drukke tijd aan. “Tijdens een maatwerktraject stemt de trainer de vaardigheden van de hond af op de specifieke behoeften van de cliënt”, legt Viola uit. “Omdat ik een hoge rolstoel heb, moest Axel bijvoorbeeld leren met zijn voorpoten op de voetenplank te gaan staan als hij iets op mijn schoot wil leggen.”

“Axel lijnt zichzelf aan en af, helpt met mijn jas, doet deuren open en dicht, bedient licht- en liftknopjes, slaat mijn benen over elkaar, maakt ritsen los en trekt mijn dekbed over me heen.”

Dat is niet het enige wat Axel kan: “Hij lijnt zichzelf aan en af, helpt met mijn jas, doet deuren open en dicht, bedient licht- en liftknopjes, slaat mijn benen

over elkaar, maakt ritsen los en trekt mijn dekbed over me heen. Ook waarschuwt hij als het alarm van mijn voedingspomp afgaat. Dit betekent dat de voeding op is of de sonde verstopt is geraakt. Ik hoor dat vaak niet, maar Axel duwt dan tegen mijn elleboog.” Na de maatwerktraining kwam Axel bij Viola in huis. Ga eerst vooral aan jullie band werken, kreeg ze als advies. Want hoe lief Axel ook is, hij hecht zich niet snel. Dat bleek mee te vallen, vertelt Viola: “Axel stelde zich meteen voor mij open. Alsof hij echt voor mij gekozen had. Hierdoor konden we samen al gauw aan het werk. Na enkele bezoeken van Kitty van Engelsdorp, van de afdeling Plaatsing Hulphonden, verliepen de trainingen erg voorspoedig waardoor Kitty minder vaak langs hoefde te komen. Natuurlijk kon ik Kitty altijd bellen als ik vragen had.”

Usher

Hoe bijzonder de band met Axel ook is, haar vorige hulphonden vergeet Viola niet. Axels voorganger, Usher, heeft een speciaal plekje in haar hart. “Hij was een kruising tussen een windhond, een groenendaeler en een Duitse staander. Ik kende hem vanaf pup, omdat hij toen – heel toevallig – in het gastgezin van een goede vriendin woonde. Usher was twee weken ouder dan mijn zoon; die twee groeiden samen op.”

Toen Axel in huis kwam, zag Usher dat het goed was, vertelt Viola: “Hij leerde Axel nog hoe hij op de voetenplank van mijn stoel moest staan, en toen begaf zijn gezondheid het. Een week later kon hij niet meer opstaan en moesten we hem laten gaan.

“Hoewel Axel mij niet met alles kan helpen, maakt hij een flink aantal bezoeken door hulpverleners overbodig.”

Gezinsleven

Hoewel Axel Usher niet kan vervangen, heeft ook hij de harten van de familie Willems gestolen. Viola: “Hij voelt de kinderen perfect aan. Met Thijs, die rustig is van karakter, knuffelt hij graag en met Beau, onze spring-in-’t-veld, speelt hij uitbundig.” Axel staat indien nodig ook klaar voor Viola’s man Joost, die net als zichzelf rolstoelgebonden is. Zijn focus ligt echter op Viola: “Hij volgt mij door het huis en wanneer ik alleen de deur uitga, wacht hij op de deurmat. Als Joost Axel uitlaat, krijgt hij hem met moeite de deur uit.”

Viola en Axel vullen elkaar goed aan: “Hij zorgt ervoor dat ik zelfstandiger ben, en ik help hem om meer te durven, geef hem soms net dat duwtje.” De kinderen vinden het stoer om op school te vertellen over de hond die zo veel kunstjes kan “Laatst betrapte ik Beau toen ze Axel haar speelgoed liet opruimen. Maar wat belangrijker is: door Axel is er meer rust in huis. Hoewel Axel me niet met alles kan helpen, maakt hij een flink aantal bezoeken door hulpverleners overbodig. Dat zorgt ervoor dat we een normaler leven kunnen leiden, omdat we vaker als gezin onder elkaar zijn.” En dat gezin, daar hoort Axel helemaal bij. ●

Aukje van Ingen:

“Als je een moederhond in huis neemt, ben je niet alleen maar pups aan het knuffelen.”

Aukje van Ingen is sinds 2015 gastgezin van Hulphond Nederland. Haar hond, Nanouk, is net bevallen van haar derde nestje Hulphond-pups. Aukje is moeder van een druk gezin met drie kinderen (3, 5 en 7 jaar oud). Toen haar eigen hond een paar jaar geleden overleed, wilde ze geen jonge pup meer in huis nemen. In de zoektocht naar een nieuwe hond kwam Aukje, eigenlijk per toeval, bij Hulphond Nederland terecht. Een van de gastgezinbegeleiders had gehoord dat Aukje ervaring had met drachtbegeleiding en bevallingen. De stichting was namelijk op zoek naar een gastgezin voor een moederhond: Nanouk.

“Als je tegen je twee jonge dochters zegt dat er een hond in huis komt die puppy’s krijgt, roepen ze meteen: Ja!”. Ondanks het enthousiasme van haar kinderen, benadrukt Aukje het belang van een serieus overleggend gesprek met het thuisfront. “Zo’n beslissing neem je niet zomaar. Als je een moederhond in huis neemt, ben je niet alleen maar pups aan het knuffelen. Er komt veel meer bij kijken dan dat. Dat moet je wel goed beseffen.”

Afwachten

In september 2015 kwam Nanouk bij Aukje en haar gezin in huis. Een paar maanden later, in november, werd ze al loops. Na een traject van progesteronprikken om te kijken of Nanouk hormonaal klaar was om gedekt te worden, nam Aukje haar mee naar de dekru. “Om daarna vier weken te moeten wachten om op een echo te zien of ze in verwachting was, duurt dan wel lang hoor!”, zegt Aukje lachend. De kinderen bleven maar vragen: “Heeft Nanouk nu puppy’s in haar buik?”. Eind januari was het zover: Nanouk beviel van haar eerste nestje Hulphond-pups.

Ook dit jaar wachtten Aukje en haar gezin met blijde spanning op een nieuw nestje. In de week dat Nanouk zou bevallen, had Aukje haar werkafspraken zo ingepland, dat die per direct afgezegd konden worden. “Als gastgezin is het belangrijk dat je flexibel bent”, vertelt Aukje. “Op dat moment staan je hond en haar pups voorop.”

Om 7 uur ‘s ochtends werd de eerste pup geboren. Op de bank. Want Nanouk wilde per se niet in de werpkist liggen. Aukje: “Mijn hoogste prioriteit tijdens een bevalling is dat de teef ontspannen is. Dus als zij op de bank een pup wil krijgen? Geen probleem!”. De rest van Nanouk’s pups moest per keizersnee ter wereld worden gebracht. Aukje belde meteen Saskia, haar gastgezinbegeleider, op die haar gedurende de

hele periode bijstond. Samen gingen ze naar de dierenarts en niet veel later konden ze met drie puppymeisjes en een trotse moederhond weer naar huis. Sindsdien is het, volgens Aukje, een ‘twee-vingers-in-de-neus-nest’.

“Ik kijk bijvoorbeeld naar de loopbeweging die de pups proberen te maken. Zetten ze hun pootjes wel goed neer? Dat zijn dingen waar je dan op let.”

Observeren en monitoren

Elke ochtend en avond weegt Aukje de pups en stuurt ze de metingen door naar haar gastgezinbegeleider. De pups liggen er nu nog rustig bij, maar zodra ze meer beginnen te bewegen, houdt Aukje ze nóg scherper in de gaten. “Als gastgezin

ben je continu aan het observeren en monitoren. Ik kijk bijvoorbeeld naar de loopbeweging die de pups proberen te maken. Zetten ze hun pootjes wel goed neer? Dat zijn dingen waar je dan op let.”

In de schuur is er een stapel speelgoed dat Aukje stapsgewijs aan de pups ‘introduceert’. Zo worden hun zintuigen geprikkeld en gestimuleerd.

Als de pups wat ouder zijn, worden ook hun karakters steeds meer zichtbaar. In de schuur is een stapel speelgoed dat Aukje stapsgewijs aan de pups ‘introduceert’. Zo worden hun zintuigen geprikkeld en gestimuleerd. Daar kan de stichting vervolgens veel informatie uit halen. Wat doen ze met iets nieuws? Hoe spelen ze onderling? Als gastgezin hoef je overigens geen expert in hondengedrag te zijn; daar zijn de gastgezinbegeleiders voor. “Alles wat ik zie, schrijf ik op. De interpretatie daarvan laat ik over aan mijn gastgezinbegeleider”, legt Aukje uit.

Mooi werk

Op de vraag of ze het moeilijk vindt om de pups na acht weken weer af te staan, reageert ze met gemengde gevoelens. “De avond voordat ze weggaan, pak ik ze nog even goed vast. Er wordt in Herpen nog wel een keer geslikt hoor, maar je stelt je erop in. Bovendien weet je dat ze op een plek komen waar ze intensief begeleid worden en waar ze heel mooi werk gaan doen. Als ik hoor dat een van ‘mijn’ pups iemand zijn of haar leven heeft teruggegeven ervaar ik dat als heel bijzonder! De wetenschap, dat de kleine jongen die hier bij mij op de bank geboren is, nu zo stoer zijn werk doet als ADL-hulphond en een cliënt zo blij maakt. Daar doe je het toch voor”. ●

Saskia Spanjaard

Inkoop en evaluatie

Saskia Spanjaard is sinds 2015 werkzaam bij Hulphond Nederland. Samen met haar collega Sandra Huisman gaat zij langs bij fokkers om pups te selecteren die geschikt zijn als hulphond. Bovendien begeleidt ze gastgezinnen die een moederhond van Hulphond Nederland in huis hebben.

“Gastgezinnen zoals Aukje besteden veel tijd aan het socialiseren en observeren van de pups. De informatie die wij in die eerste paar weken van het gastgezin ontvangen, is enorm waardevol. Het voordeel van het fokken van onze eigen pups is dat we de honden al van begin af aan goed leren kennen. Zo kunnen we ze niet alleen beter matchen aan een gastgezin, maar uiteindelijk ook aan de cliënt”, aldus Saskia.

Lenny Rijken:

"Zelf werk ik in de zorg en zie van dichtbij hoeveel een hulphond kan betekenen voor iemand met een hulpvraag."

Het belang van donateurs: Elke donatie telt...

Voor Hulphond Nederland zijn donateurs ontzettend belangrijk. Hoe meer donateurs, hoe meer hulphonden wij kunnen opleiden én dus meer mensen wij kunnen helpen. Donateurs koesteren we daarom. Regelmatig nodigen we één of meer van hen uit voor een bezoek aan ons opleidingscentrum. Op maandag 11 juli was het de beurt aan twee opmerkelijke donateurs: Lenny Rijken is al 20 jaar trouw aan Hulphond Nederland, terwijl Rinske van Zandvoort ons sinds een paar maanden steunt. Ze vertellen graag waarom zij dat doen.

Prachtige prestaties

Lenny: "Zo'n 20 jaar geleden kwam cliëntinstructeur Inge Molleman bij ons langs. Wij fokten destijds Alt-deutsche Hütehunden (type Harzer Fuchs) waarvan werd gedacht dat ze geschikt waren als hulphond. Inge kwam voor een pup, zodat deze opgeleid kon worden tot een hulphond die naast iemand in een rolstoel moest functioneren. Helaas bleek het hondenras te eigenzinnig en daardoor niet geschikt als hulphond. Maar mijn interesse was wel gewekt. Ik raakte met Inge dieper in gesprek over de stichting en zijn doeleinden. Ik besloot om donateur te worden en ben in mijn omgeving een echte ambassadeur. Ik volg Hulphond Nederland via verschillende social media en deel de updates zoveel mogelijk. Zo blijft iedereen op de hoogte van het goede werk dat verricht wordt. Het is zo fascinerend om te zien wat je een hond allemaal kunt leren en hoe hij mensen kan helpen. Zelf werk ik in de zorg en zie van dichtbij hoeveel een hulphond kan betekenen voor iemand met een hulpvraag."

Zonder oordeel

Rinske werd in Wijchen benaderd door één van de donateurwervers. "Wij hebben thuis sinds twee jaar

een hond en ik ben er gewoon helemaal verliefd op. Het is een puur dier en dat doet iets met je. Ik hoefde niet lang na te denken over de vraag of ik donateur wilde worden, toen ik die jongen voor de supermarkt zag staan met zijn knuffels en informatie. Kort daarvoor had ik een artikel gelezen over wat een hulphond allemaal kan doen en daar was ik al door getriggerd. Ik geef les op een middelbare school en zie daar best veel kinderen met gedragsproblemen. Een hond kan dan bereiken wat je als mens niet kan. Mensen gebruiken soms teveel woorden. Dat komt niet altijd aan bij een kind. Honden hebben geen oordeel, maar reageren intuïtief. Ze spiegelen het gedrag van kinderen. Het lijkt mij geweldig als hulphonden in het onderwijs gebruikt gaan worden. Ik denk dat het een groot verschil kan maken."

Directe bijdrage

Dat donateurs heel belangrijk zijn voor Hulphond Nederland benadrukt ook Rudolph Strickwold, directeur Marketing en Commercie: "Ze zijn onmisbaar en zorgen voor de financiële stabiliteit van de stichting. Hoe klein de bijdrage ook is, elke donatie telt! Inmiddels kunnen wij met het bedrag dat we binnenhalen aan donaties 1000 mensen per

Mobility Cards

Maximaal mobiel minimaal gedoe

Alle reisbewegingen met 1 oplossing en op 1 btw-bon

- Per medewerker mobiliteitsprofiel instellen
- Tanken met korting
- In heel Europa te gebruiken

Mobiliteit wordt steeds flexibeler. Medewerkers kiezen per gelegenheid hoe ze willen reizen. XXImo Mobility Cards geeft ze bewegingsvrijheid zonder handmatig declareren. Terwijl u grip houdt op de kosten en één overzichtelijke btw-factuur ontvangt.

Ook verkrijgbaar via onze partners:

Meer info op [XXImo.nl](https://xximo.nl)

Rinske van Zandvoort:

"Ik geef les op een middelbare school en zie daar best veel kinderen met gedragsproblemen. Een hond kan dan bereiken wat je als mens niet kan."

jaar helpen met de inzet van onze hulphonden. Dat betekent dat we veel mensen en hun families kunnen helpen. Een prachtig resultaat, maar onze ambities reiken verder. Het streven is om per 2021 jaarlijks 1300 mensen te helpen. Mooi is ook dat iedere euro van de donaties ten goede komt aan onze doelstelling. Dat kan omdat we voor alle benodigdheden voor onze activiteiten – van hondenvoer en jassen tot auto's en drukwerk - speciale sponsorafspraken maken met bedrijven. De kosten die volledig op de bedrijfsvoering drukken zijn die van personeel, huisvesting en de kosten van onze honden in opleiding. Dat betekent dat je als donateur direct bijdraagt aan de invulling van een hulpvraag van iemand in Nederland."

Help jij mee?

Rudolph Strickwold: "Ik doe een oproep aan alle donateurs om nog lang 'aan boord' te blijven. En waar mogelijk ook andere mensen enthousiast te maken, zodat het aantal blijft groeien! Wij doen alle werving zelf, met vrijwilligers die vanaf deze plek ook zeker een pluim verdienen en met jongeren die een bescheiden vergoeding voor hun inzet krijgen. Daarnaast zijn wij deelnemer van Split-A-Gift. In het kort komt het erop neer dat als je niet goed weet wat je voor je verjaardag moet vragen, je een goed doel kunt steunen. Op een speciale webpagina kun je zelf bepalen hoeveel je wilt afstaan; dit wordt ook gepubliceerd." ●

Een leuke bijbaan?

Wil jij ook graag donateurwerver worden? Hulphond Nederland kan altijd enthousiaste jongens en meiden (16+) gebruiken die in de omgeving van Herpen, Den Haag en Haarlem donateurs willen werven. Heb je geen ervaring? Dat is geen probleem, want je wordt intern opgeleid. Voor vragen of direct aanmelden, kun je mailen naar Björn Manders via donateurwerving@hulphond.nl

'Stop!' leren zeggen tegen pestkoppen

Rody van Remmerden krijgt meer zelfvertrouwen tijdens therapiesessies

Sinds afgelopen voorjaar werkt Hulphond Nederland samen met Reinaerde: een zorgorganisatie voor jongeren en ouderen met verstandelijke of lichamelijke beperkingen of niet aangeboren hersenletsel. De afgelopen maanden heeft therapeut Petra van Bente een pilot met Therapie-hulphonden verzorgd. De resultaten zijn hoopgevend: ook voor de twaalfjarige Rody van Remmerden uit Nieuwegein.

Nu en dan komt Rody van Remmerden met blauwe plekken thuis. Onvriendelijke jongens op school hebben hem geduwd of laten struikelen – en Rody durft er niets van te zeggen. “Als hij uit de bus stapt, zie ik al aan zijn gezicht dat er iets is gebeurd”, zegt zijn moeder Monique. “Rody is eigenlijk te lief en onvoldoende weerbaar. Daar maken pestkoppen maar wat graag gebruik van.”

Mede door dit soort incidenten staat ze meteen open voor een pilot van Hulphond Nederland bij zorgorganisatie Reinaerde, waar Rody onder

behandeling is. “Rody’s begeleider op Reinaerde vertelde me over de therapiesessies met hulphonden. Ik zei gelijk ja, Rody zei meteen nee.” Ze lacht. “Zo gaat het meestal! Maar aan een eerste gesprek met therapeut Petra van Bente hielden we gelukkig allebei een heel goed gevoel over. Rody was meteen verliefd op een van de honden die ze bij zich had en Petra had Rody direct haarscherp door. Zij is echt fantastisch en wist dingen te benoemen bij Rody die vrijwel niemand anders opmerkt. Ik dacht: dit is het!”

Privésyndroom

Wat de bijna dertienjarige Rody uit Nieuwegein precies mankeert, is vooralsnog onduidelijk. “We vermoeden in ieder geval een stoornis in het autistisch spectrum en hij heeft een laag IQ”, vertelt zijn moeder. “Vanaf zijn geboorte zijn we al aan het zoeken naar wat er precies aan de hand is, maar soms leggen we er ons ook een tijdje maar gewoon bij neer. Dan houden we het op een privésyndroom.” Ze vertelt vol liefde over haar jongste zoon: over hoe lief en vrolijk hij is, hoezeer hij hecht aan familie – in het bijzonder aan zijn opa en oma - en hoe dol hij is op voetbal. “Elke zaterdag is er een training of een wedstrijd. Daar leeft hij ongelooflijk naar toe, maar de spanning hiervoor bouwt zich halverwege de week al op. Rody heeft ontzettend veel energie, is heel gauw afgeleid en kent een chaotische taakaanpak. Zijn spanningsboog is kort en dat maakt de omgang met hem soms moeilijk. Hij zit op speciaal onderwijs en voetbalt bij een club voor kinderen met een beperking.”

Heel veilig

Tien sessies met Therapie-hulphonden heeft Rody inmiddels achter de rug. Het is zo goed bevallen en er lijkt nog zoveel meer uit te halen, dat ook de volgende tien sessies reeds staan ingepland. “Voor Rody is deze therapie heel veilig”, vertelt Monique. “De honden hebben geen oordeel over hem, dus hij hoeft zich niet

te bewijzen. Ook bij therapeut Petra kan hij volledig zichzelf zijn, dus er is tijdens deze sessies geen enkele dreiging. Daar wordt Rody rustiger van, wat maakt dat hij resultaten weet te behalen.”

Tijdens de therapiesessies wordt in het geval van Rody vooral gewerkt aan het kweken van meer zelfvertrouwen, het vergroten van zijn weerbaarheid en het durven vragen om hulp. “In iedere sessie keert bijvoorbeeld een oefening terug waarin de hulphonden op Rody komen aflopen. Hij moet dan op een gegeven moment ‘Stop!’ zeggen en de honden laten zitten. Juist door deze oefening keer op keer te herhalen, boekt Rody vooruitgang. Hij heeft veel behoefte aan herhaling en structuur.”

“Tijdens de therapiesessies wordt in het geval van Rody vooral gewerkt aan het kweken van meer zelfvertrouwen, het vergroten van zijn weerbaarheid en het durven vragen om hulp.”

Moeder Monique filmt diverse oefeningen en maakt foto's, zodat ze er ook thuis nog eens met Rody naar kan kijken en er met hem over kan napraten. “Petra laat Rody aan het begin van een oefening opschrijven ‘wat’,

'hoe', 'wanneer' en 'wie', zodat Rody orde in de chaos in zijn hoofd kan aanbrengen voordat hij aan een taak begint. Het geeft hem rust en meer zelfvertrouwen. Dit zijn typisch oefeningen die we ook thuis in praktijk proberen te brengen. De gemeente heeft ons een persoonsgebonden budget toegekend voor Rody. Daarvan maak ik gebruik om er nu helemaal voor hem te zijn en samen met hem dingen te kunnen ondernemen. We willen hem voor de toekomst zo zelfredzaam mogelijk maken. De therapie sessies van Hulphond Nederland zijn daarbij een belangrijk hulpmiddel."

Grenzen bewaken

"Tegen kinderen uit de buurt, die soms aanbellen om te vragen of Rody buiten komt spelen, durft hij nu nee te zeggen. "Hij vindt het moeilijk, maar leert steeds beter op verschillende manieren zijn grenzen aan te geven. Dat is zonder meer vooruitgang", vindt Monique. "Het blijft voor hem lastig om alles in zijn hoofd te ordenen, maar ik merk dat hij er erg mee bezig is. Onze eigen

hond, een Franse bulldog, krijgt ineens bijvoorbeeld ook Engelstalige commando's! Die doet daar uiteraard niets mee, maar voor mij is het een teken dat Rody zichzelf aan het trainen is."

Ook Rody's grote broer Aron is lange tijd een zorgenkind geweest. Hij moest voortijdig van school en is deels door Monique zelf thuis opgeleid. Inmiddels heeft hij zijn rijbewijs gehaald en werkt als instructeur op een sportschool. Monique hoopt dat ook Rody op een dag zichzelf kan redden en dan voldoende heeft geleerd om voor zichzelf op te komen. "Tot die tijd nemen wij alle hulp aan die voor handen is. Hulphond Nederland is daarbij een fantastische partij. Samen leren we alles uit onze kinderen te halen wat erin zit!" ●

"De honden hebben geen oordeel over hem, dus hij hoeft zich niet te bewijzen."

Hulphond Nederland start samenwerking met zorgorganisatie Reinaerde:

'De resultaten zijn bijna jaloersmakend!'

"Hónden? En die haren dan? Het geblaf? De poep?" Sommige collega's van Karen Schipper, werkzaam als gezondheidszorgpsycholoog bij zorgorganisatie Reinaerde, zijn aanvankelijk sceptisch wanneer zij voorstelt een pilot te draaien met Therapie-hulphonden van Hulphond Nederland. Maar ze krijgt het voor elkaar. En nu is iedereen laaiend enthousiast over de opvallend snel behaalde resultaten.

Karen Schipper is sinds ruim een jaar gastgezin voor zwarte labradorpup Rudolph. "Ik was benieuwd wat hij zou kunnen worden in de toekomst. Zodoende kwam ik in aanraking met het werk van de Therapie-hulphonden van Hulphond Nederland. Ik zag direct kansen voor Reinaerde, een zorgorganisatie in de regio Utrecht voor jongeren en ouderen met verstandelijke of lichamelijke beperkingen, dan wel niet aangeboren hersenletsel. Ik had gehoopt en gedacht dat Hulphond Nederland ook met onze cliënten goede resultaten zou kunnen behalen. Maar wat we na de evaluatie constateren, overtreft onze stoutste verwachtingen."

Tijdens de pilot werkt een therapeut van Hulphond Nederland met vier jongeren van Reinaerde, die tussen de 10 en 15 jaar oud zijn. "We besloten te beginnen met de doelgroep waarvoor de stichting haar expertise al heeft bewezen, maar hopen in de toekomst de therapie breder onder onze cliënten uit te rollen", vertelt Karen. "Ieder maandag kwam Petra van Bente met drie honden naar onze locatie in Nieuwegein. Het is echt verrassend wat zij samen met de honden weet te bereiken. Zelfs vrij ingewikkelde cliënten met problemen op het gebied van bijvoorbeeld hechting of agressieregulatie doen het hartstikke goed!" Ze

lacht: "Voor mij als psycholoog zijn de resultaten bijna jaloersmakend. Ik heb veel meer tijd nodig om zulke tastbare en concrete resultaten te behalen."

Indirecte communicatie

De jongen met een zwak zelfbeeld vanwege stude-rende broers die wél goed kunnen meekomen in de samenleving, maakt kennis met een hulphond die volgens therapeut Petra niet zo goed en snel kan leren. "Maar vind jij hem nou minder lief?", vraagt ze de jongen. Hij schudt zijn hoofd. Karen: "Je ziet zijn oren wijd openstaan. Hé, maar als dat voor deze hond geldt, zou dat ook weleens voor mij kunnen opgaan." Ook noemt ze het voorbeeld van de cliënt die zeer onrustig binnenkomt. Petra wijst op een van de hulphonden. "Wat reageert Rags vreemd vandaag. Heb jij enig idee hoe dat komt?" Karen: "De indirecte communicatie van de therapeut naar de kinderen via de honden is echt fantastisch om te zien. En niet alleen ik merk de resultaten: ook de omgeving van de kinderen reageert laaiend enthousiast. Iedereen ziet verbetering. We kunnen niet wachten tot we vier, vijf dagen per week hulphonden en geschoolde therapeuten kunnen inzetten voor veel meer van onze cliënten." ●

De gezichten van Team Facilitair; Wat is het leuke aan hun vak?

De mannen van het Team Facilitair van Hulphond Nederland vertellen graag over hun werk.

Of het nu gaat om onderhoud aan het gebouw, het voer van de honden, de gastgezinnen voorzien van Royal Canin voeding, de bezoekers begeleiden, schoonmaken, of het meten van de kwaliteit van het water. Het hechte Team Facilitair is een onmisbare schakel. Wie zijn de leden van dit team?

Gerrit Selten

Gerrit, sinds drie jaar coördinator Team Facilitair, kwam bij Hulphond Nederland terecht na een bezoek aan een Open Dag. Na een lange en succesvolle loopbaan bij Defensie kreeg hij de optie om gebruik te maken van een afvloeiingsregeling. Het toeval speelde vervolgens een grote rol. "Mijn vrouw zwemt regelmatig met de vrouw van Henk de Best, de beheerder van Hulphond Nederland," vertelt Gerrit. "Tijdens die Open Dag gaf ik aan dat ik het wel zag zitten om bij zo'n organisatie te werken. Henk hoorde het en riep meteen: Dat is wel te regelen hoor!"

Het leukste aan zijn baan vindt Gerrit de afwisseling. Van het inzetten van vrijwilligers bij

evenementen tot reparatie en onderhoud aan het gebouw. Behalve de voerverdeling en de evenementen, valt er nooit iets te plannen: als er iets gerepareerd of vervangen moet worden, is dat vaak onaangekondigd. "De sfeer is erg goed," zegt hij. "We zijn open naar elkaar, we helpen elkaar. Wat de een niet kan, kan de ander. Je voelt je welkom bij Hulphond Nederland."

Zijn belangrijkste motivatie? Mensen helpen, voor iedereen klaarstaan. "Dit is zoveel méér dan een baan."

Teun van den Brand

Teun is vijf jaar in dienst als medewerker Team Facilitair. Na een stageperiode kwam hij in vaste dienst. Vol overgave werkt hij het liefst met zijn handen en is hij graag onder de mensen. "Ik hou van schoon, opgeruimd en netjes," en voegt daar lachend aan toe: "maar het opruimen van hondenpoep laat ik liever aan mijn collega's over!"

De afwisseling spreekt hem het meeste aan: het werken in de tuin vindt hij erg leuk, en als er een nieuwe medewerker is, draagt Teun graag zijn steentje bij als 'keurmeester' (bij de ballotage).

Roy van der Lee

Roy speelt Spaanse gitaar en kwam met zijn muziekbond naar het bedrijfsfeest van Hulphond Nederland. Er was meteen een klik. Dat was anderhalf jaar geleden. Zolang is Roy nu ook medewerker Team Facilitair.

Wat vindt Roy zo speciaal aan het werk? "Mij gaat het om het totaalpakket. De vrijheid om eigen initiatief te tonen, dingen naar je toe trekken die gebeuren moeten, omdat je ziet wat er nodig is. De variatie in werkzaamheden, elkaar helpen, het onderhoud, het schoonmaken, mensen ontvangen

v.l.n.r. Teun van den Brand, Henk de Best, Gerrit Selten, Roy van der Lee en Robbert Donkel

tijdens evenementen. En de cliënten en honden natuurlijk! Dat alles, het totaalplaatje, maakt deze baan zo aantrekkelijk.”

Robbert Donkel

Robbert werd maart dit jaar vrijwilliger. “Ik reed met de auto langs en dacht: Wat een leuke club. Ik belde op en twee dagen later zat ik op de fiets, met aan de lijn een hulphond in opleiding!”

Per 1 juli 2018 is hij in dienst gekomen als medewerker Team Facilitair. Robbert: “Het leuke is dat alles om de cliënt en de hond draait. Wij zijn de verbindende factor in de hele organisatie. Wij zijn de spil in het grote wiel, het aanspreekpunt. Het proactief en communicatief bezig zijn, spreekt me aan. Binnen de stichting kent iedereen elkaar.”

Het is fijn dat je overal binnen kunt lopen. “Als medewerker voelt dat goed, je voelt je welkom.”

Henk de Best

Henk was 38 jaar toen hij bij de stichting begon te werken. Henk is beheerder en regelt de

groenvoorziening. Hij is nu 70 en doet dit werk al 32 jaar met veel plezier.

‘Volk gezocht voor het schoonmaken van bussen’, luidde de oproep waar Henk in 1986 op reageerde. Niet veel later wandelden zijn vier kinderen met labradors. Zijn vrouw Gerda verzorgde de fokteven en de pups, en trimde de honden. “We wonen in de bedrijfswoning op het terrein van Hulphond Nederland,” vertelt Henk. “De honden zijn dus nooit alleen. Als we een feestje hebben, is er een andere medewerker die de dienst op zich neemt. Dat gaat allemaal soepel. Iedereen helpt elkaar graag.”

Over zijn vrouw Gerda is iedereen het eens: zij is onmisbaar. Voor het team is ze vader en moeder tegelijk. “Ze heeft een gouden hart en verzet veel werk.”

Henk heeft Hulphond Nederland in ruim 30 jaar zien groeien van zeven naar ruim zeventig medewerkers. Zijn commentaar hierop: “Het is ons gelukt!” ●

Anita Klaasen Bos met haar Epilepsie-hulphond Filsdór

Anita Klaasen Bos:

“Filsdór moet met pensioen, maar ik wil geen afstand van hem doen.”

Het was even slikken toen Anita Klaasen Bos (61) uit Wormerveer te horen kreeg dat het voor Epilepsie-hulphond Filsdór tijd was om met pensioen te gaan. Inmiddels heeft ze er vertrouwen in dat het goed komt met een nieuwe hond. “Filsdór moet bejaard worden, achter de geraniums. Daar wil ik hem in begeleiden. Hij is mijn maatje.”

Filsdór kwam in 2007 bij Anita nadat haar man was overleden. Haar dochter vond het een naar idee dat ze alleen thuis zou zijn zonder hulp. Filsdór voelt haar epilepsieaanvallen aankomen en gaat dan op haar voeten liggen of op schoot, zodat ze niet weg kan lopen. Zijn ze onderweg, dan voorkomt hij dat ze de straat oversteekt. “Als de aanval komt, blijft hij bij mij tot het over is”, vertelt Anita. “Filsdór kan mij in de stabiele zijligging leggen, gaat tegen mijn rug zitten en likt mij in mijn gezicht of handpalmen. Hierdoor ontspannen mijn spieren en kom ik eruit. Negen van de tien keer lukt het. Zo niet, dan waarschuwt hij mensen of drukt thuis de alarmknop in.”

Het was voor Anita een emotioneel moment om te horen dat Filisdór met pensioen moet.

Alarm slaan

Anita heeft vooral 's nachts last van aanvallen, die met een tot twee minuten relatief kort duren. Maar wel acht of negen keer per nacht. "Overdag heb ik ze minder vaak, ongeveer acht keer per maand. Deze aanvallen zijn niet te voorkomen. Het is fijn dat ik door Filisdór bijkom, en dat het veilig gebeurt. Hij blijft bij mij. Als Filisdór er niet zou zijn, had ik niet meer op mijzelf gewoond." Soms heeft Anita aanvallen van een uur, dan moet hij alarm slaan. Haar dochter, zus of dokter komt dan helpen.

Filisdór heeft de pensioengerechtigde leeftijd bereikt. Het was voor Anita een emotioneel moment om te horen dat het tijd was voor Filisdór om met pensioen te gaan. Ze geeft toe dat ze heeft geprobeerd het uit te stellen. "Leeftijd maakt niet uit, dacht ik. Hij is nog zo vief en kwik en hij doet het zo goed. Waar ik ga, gaat hij, als mijn tweede ik. Ik wil geen afstand van hem doen. Na overleg met Hulphond Nederland hebben we besloten dat we kijken of hij kan blijven. Ik wil hem houden en begeleiden in zijn pensioen."

Thuisstraining

Anita had een jaar de tijd om aan het idee te wennen. Van de begeleiders kan Filisdór blijven als Anita hem kan verzorgen als een gewone hond. In maart is de zoektocht naar een nieuwe hond gestart. "De hond moet specifieke dingen kunnen en het moet een goede match zijn", vertelt Anita. "Na de opleiding in het opleidingscentrum in Herpen start de training thuis. Ik moet de nieuwe hond een kans geven en Filisdór als tweede gaan zien. Daar moet een ritme in komen. De stichting gaat ons daarin begeleiden." De thuisstraining bestaat uit ongeveer veertien sessies. In die tijd leert de nieuwe hond het werk over te nemen van Filisdór, die het werk moet loslaten.

"Ik moet de nieuwe hond een kans geven en Filisdór als tweede gaan zien."

Vertrouwen

Filisdór staat alvast mooi op de foto, die Anita heeft laten maken voor als hij er niet meer is. "Die kan dan aan de wand. Het is zo'n schat. Als ik hem niet had

kunnen houden, dan was ik niet aan een andere hond begonnen. We zijn 24 uur per dag bij elkaar. Sommige mensen zeggen 'je moet je niet zo aanstellen, het is maar een hond, wat kan zo'n dier voor je betekenen?' maar na een week wist ik: hij heeft mijn leven verrijkt. We hadden een klik vanaf dag 1. Echt, we zagen elkaar en iedereen zag het: dit is hem. Het is de eerste keer gelukt, een tweede keer moet ook lukken. Ik heb er vertrouwen in."

Schaduw

Anita ziet inmiddels in dat het niet anders kan. "Ik ben 61 jaar en wil op mijzelf blijven wonen, dan is het nodig. Filisdór heeft drie keer mijn leven gered. De laatste keer was in 2016. Hij heeft toen de dokter gealarmeerd. Die heeft ontdekt dat ik naast epilepsie ook diabetes heb. Ik heb op sterven na dood in het ziekenhuis gelegen. Filisdór heeft mij met zoveel geholpen. Ik kan echt zeggen dat ik van het dier houd. Mijn moeder zegt altijd: hij is je schaduw." ●

Waarom gaat een hulphond met pensioen?

Frank van Heumen | Hoofd Plaatsing hulphonden

"Een hulphond gaat na acht werkjaren met pensioen. In overleg is uitstel mogelijk tot de leeftijd van tien jaar. Dat is de standaardregel. Het heeft te maken met dierenwelzijn. Honden willen soms blijven werken, maar je moet ze tegen zichzelf in bescherming nemen. Ze moeten rust kunnen nemen. Dat gaat uiteraard niet van de ene op de andere dag. Het is een proces dat je samen ingaat, je werkt er samen naartoe. Als een hond acht jaar oud is, maken we het bespreekbaar. Sommige cliënten willen graag een vervangende hulphond en willen ook de gepensioneerde hulphond houden. Helaas is het niet voor iedere cliënt mogelijk om twee honden te houden. Het is maatwerk en het moet haalbaar zijn,

vooral voor het energieniveau van de cliënt. De combinatie van een oude en nieuwe hond is niet altijd makkelijk. Een oude hond heeft meer rust nodig, terwijl een nieuwe hond vol energie zit. Daar komt bij dat de nieuwe hond taken overneemt en de oude hond geen speciale functie meer heeft. Hij wordt een gewone huishond. Ook de begeleiding is maatwerk. Je moet een nieuwe hond belonen voor taken en het kan gebeuren dat je een oude hond moet belonen voor nietsdoen. Het is fijn als een gepensioneerde hulphond kan blijven maar mocht dit niet mogelijk zijn, dan moet de pensioenplek elders goed zijn voor de hond én het moet goed voelen voor de cliënt."

Berendsen is nu Elis

BERENDSEN

Maak kennis met onze diensten

- Textiel-, hygiëne-, facilitaire diensten
- Volledige ontzorging

Bedrijfskleding

Poetsdoeken

Cleanroom

Matten

Toilethygiëne

Kijk op **nl.elis.com**
of bel voor een
afpraak:
0800 237 36 37

Column

De neus als wichelroede

De Graafschap Dierenartsen verzorgt een groot deel van de veterinaire begeleiding van de honden van Hulphond Nederland. Harald Salomons is de vaste dierenarts van Hulphond Nederland. In zijn columns vertelt hij over de gezondheid van een hulphond en wat daar allemaal bij komt kijken. Welke kenmerken zijn specifiek belangrijk voor een hulphond? Waar let hij speciaal op tijdens onderzoeken?

In mijn vorige column sprak ik over de oren van de hond. Deze keer wil ik graag stilstaan bij nog zo'n briljant orgaan van onze trouwe viervoeter: De Neus. Het reukorgaan van de hond is misschien nog wel gevoeliger dan de oren!

Die uitdrukking 'stilstaan' hierboven gebruik ik ook bewust. Want wij mensen krijgen het vaakst te maken met de snuffelneus van de hond tijdens het wandelen. Hoe vaak staan we namelijk niet stil tijdens zo'n wandeling, omdat de hond weer 'iets' ruikt? Nou, dat 'iets' is in ieder geval: heel veel. Als u een pan snert kookt, dan ruikt u erwtensoepe. Dat is voor ons als mens ruim voldoende. Maar de hond ruikt alle ingrediënten – van wortel tot worst – afzonderlijk! Dus als uw hond weer even stilstaat, dan heeft er misschien wel net een hond die plek gemarkeerd. Dan moet uw hond wel even ruiken wie dat is geweest.

Hoe dat kan? Wel, ten eerste hebben de meeste honden een langere snuit. De vorm van de neus is dus anders. Wij mensen hebben twee neusgaten, maar de hond heeft twee openingen plus vleugels naar de zijkant. Wij nemen een hap lucht als we ruiken, maar een hond doet dat constant en heeft zo continu de mogelijkheid om te ruiken. Ze ruiken in feite in stereo.

Maar misschien het belangrijkste verschil is dat de mens 5 miljoen reukcellen heeft, en de hond heeft er 200 tot 350 miljoen. Dat is zo'n 60 keer zoveel! Zo'n reukcel gaat bij mensen en honden ongeveer 2 maanden mee. Dat betekent dat beide een geur binnen 60 dagen weer kunnen herkennen. Maar hoe zit dat dan met geuren uit het verleden, zult u zich afvragen? Dat zit opgeslagen in de hersenen en het gebied waar dat is opgeslagen is bij de hond weer groter dan bij ons.

De neus is het orgaan dat het langst volhoudt bij een hond. Het zicht en de oren gaan op eerdere leeftijd achteruit. Je zou dus kunnen zeggen dat de neus een wichelroede is voor de hond. En zo wordt deze natuurlijk ook vaak gebruikt; bijvoorbeeld bij de opsporing van mijnen of drugs. Maar een hond kan ook bepaalde spanningen ruiken en gebruikt dat om op een bepaalde manier te reageren naar zijn omgeving. Kortom: de neus is een zeer nuttig orgaan voor de hond – en ook voor ons mensen.

Daar zouden we vaker bij stil moeten staan, net als bij een wichelroede.

Harald Salomons

HEIDI WESSELOO

& ED

HENNY VALK-BIJ

& JULES

INE VAN OIJEN

& CHEF

INA DE RITTER

& TIERRA

HANNEKE VAN AVENDONCK

& TEUNTJE

EMMY VEUSKENS

& KIMBER

MEIKE BRAVE

& TERRA

RIANNE ISENDOORN

& MARLY

CELINE ALDERS

& TIKA

WIJ FELICITEREN DE VOLGENDE NIEUWE TEAMS

De afgelopen periode hebben we weer veel cliënten blij mogen maken met een hulphond.

Fotografie: Thomas Segers | Vincent Moll

ELLEN KONING

& MILA 2016

WILLEM TEMMINK

& NASH 2016

CARLA VRIESDE

& TROY 2016

Eugène Tuijnman

gaat SLTN Inter Access sponsorschap voor Hulphond Nederland verder uitbreiden

SLTN Inter Access ontzorgt ICT. De ICT dienstverlener met een prachtig hoofdkantoor in Hilversum staat voor Passie, Kwaliteit en Innovatie. Met een omzet van ruim 150 miljoen euro behoren zij tot de grotere, niet beursgenoteerde IT bedrijven van Nederland. Eugène Tuijnman, directeur en eigenaar van SLTN Inter Acces, een Friese ondernemer met Rotterdamse roots - zoals hij zelf zegt - is daar zichtbaar trots op.

"Het begon in 1996 met een goed idee, maar inmiddels is het een uit de hand gelopen hobby" zo lacht hij. "We bedenken, bouwen en beheren duurzame en innovatieve ICT oplossingen. Dat doen wij voor grote organisaties in de gezondheidszorg, financiële dienstverlening, de industrie, de overheid en in de zakelijke

Eugène Tuijnman: "De organisatie van Hulphond Nederland is "lean en mean", waarbij met weinig middelen grote daden worden verricht. Ik wil daar graag aan bijdragen."

dienstverlening. Daarnaast maak ik als persoon onderdeel uit van diverse internationale adviesraden in de IT industrie en bezoek ik in die hoedanigheid ook geregeld Silicon Valley, in de Verenigde Staten”

Terug in Nederland besteedt Eugène graag zijn spaarzame vrijetijd op zijn woonboerderij in Friesland. Die deelt hij met zijn vrouw en veel dieren, waaronder ook honden en paarden. Is daarmee ook de link met Hulphond Nederland gelegd? “Met een zakenrelatie bezocht ik de stichting in Herpen en ik was direct verkocht. De manier waarop de mensen dáár te werk gaan en hun mentaliteit spreekt me erg aan. De organisatie van Hulphond Nederland is “lean en mean”, waarbij met weinig middelen grote daden worden verricht. Ik wil daar graag aan bijdragen. In het kader van mijn werk ben ik bezig met de laatste technologische ontwikkelingen in Silicon Valley, maar de techniek heeft nog geen oplossing voor bijvoorbeeld epilepsie, de hulphond wel!”

Volop in beweging

Via het netwerk van Eugène werden mooie evenementen georganiseerd en nog mooiere bedragen voor Hulphond Nederland opgehaald. SLTN stelde al meerdere iPads en computers beschikbaar voor de stichting. Maar Eugène wil meer doen. Er wordt gekeken naar mogelijkheden om het sponsorschap van SLTN verder uit te breiden en ook als persoon gaat hij zich nog meer inzetten. “Ik ben bereid om als Goodwill Ambassadeur voor Hulphond Nederland via mijn zakelijk netwerk echt waarde toe te voegen aan de stichting. Ik denk aan grootzakelijke events waar we veel geld kunnen ophalen. Geld is goed, nodig maar ook vluchtig. Daarnaast wil ik vooral ook een bijdrage leveren aan het imago en de bekendheid, de algehele exposure. Door mijn contacten bij de diverse IT-fabrikanten kunnen we bijvoorbeeld ook goede computers beschikbaar stellen waar Hulphond Nederland eveneens veel aan heeft.

SLTN is een bedrijf dat volop in beweging is. Niet alleen qua innovatieve oplossingen. Beweging lijkt in het DNA te zitten. “Dat klopt wel” zegt Eugène. “SLTN is a way of life”. Met SLTN Sports promoten we het goed zorgen voor geest en lijf. Hardlopen. Golf, Zeilen of onze jaarlijkse Fiets classic. We

brengen daarin graag mensen samen; het mag vooral ook gezellig zijn.” Niet vreemd dat topsporter Rico Verhoeven op dit moment een app laat bouwen door SLTN. “Een goed voorbeeld van iemand met veel exposure, die ik ook graag in zou willen zetten voor Hulphond Nederland. Wie weet, we kunnen nog veel mooie dingen doen” zegt Eugène enthousiast.

Gunfactor

“De stichting heeft al veel bereikt. De gunfactor is groot. Ik zou graag bijdragen aan een zo consistent mogelijke funding door onder andere het ontsluiten van meer bronnen in de zakelijke markt. Ik geloof ook erg in het inzetten van middelen en de mogelijkheden die dat creëert. Hoofdsponsors als Athlon doet dat met de leaseauto's, Royal Canin met de voeding voor alle honden in opleiding. SLTN kan dat doen op het gebied van ICT.”

Hoe kijkt Eugène naar de laatste ontwikkeling binnen Hulphond Nederland? “De uitbreiding van de dienstverlening vraagt een andere kijk op de doelgroepen van de stichting en het inzetten van de dieren. Ik heb zelf ook paarden, dus ik begrijp het verschil. Groei je in de breedte met een meer diverse dienstverlening of groei je in volume en specialisatie door het inzetten van nog meer hulphonden? Het zijn interessante ontwikkelingen die ik graag volg.”

Geen afscheid

Tot slot, kijkend naar ambassadeur Peter van Uhm en zijn echtgenote, die ook al meerdere pups als gastgezin grootbrachten, is dat voor Goodwill Ambassadeur Eugène ook niet een logische stap gezien zijn liefde voor dieren? “Ik kan geen afscheid nemen”, lacht Eugène. “Ik kan ze huisvesten, ze zijn van harte welkom, maar het afscheid nemen, nee dat wordt het niet, dan blijven ze in Friesland.”

Eugène Tuijnman is een betrokken ondernemer die graag zijn verantwoording wil nemen om maatschappelijk bij te dragen. “Onze branche zit als het ware in een gouden koets, we zien niet altijd wat er meer is. Die betrokkenheid wil ik graag vergroten. Laat ik beginnen in mijn branche en met mijn netwerk!” ●

Rens loopt de Vierdaagse voor Hulphond Nederland

Bij Rens Kafoe (11) thuis hebben ze twee Border Terriers. Honden uitlaten en wandelen deed hij altijd al graag. Het wandelavontuur dat Rens onlangs is aangegaan is echter van een ander kaliber. Rens heeft namelijk de Nijmeegse Vierdaagse gelopen en wel voor Hulphond Nederland.

"Ik was al bezig om samen met mijn vader het Pieterpad te lopen", vertelt Rens. "Dat is een wandelroute door heel Nederland. We zijn inmiddels al ruim over de helft. Of onze honden toen ook meeliepen? Nee, dat niet. Zuma is al vijftien jaar, Kaethy is tien; het Pieterpad is een beetje veel voor ze. Mijn vader vroeg opeens: 'Als je zo graag wandelt, waarom ga je dan niet de Nijmeegse Vierdaagse lopen?' 'Dat wil ik wel, maar dan voor een goed doel', zei ik."

Dertig kilometer

Welk goed doel dat dan moest worden, daar hoefde Rens niet lang over na te denken. "Mijn moeder werkt bij een dierenarts", vertelt hij. "Daar komen vaak hulphonden. Wij gingen een keer naar een familiedag van Hulphond Nederland. Toen zag ik wat hulphonden allemaal doen voor mensen. Ik hoorde ook hoe hard er nieuwe hulphonden nodig zijn. Daarom, én omdat ik van honden houd, koos ik voor Hulphond Nederland." Rens heeft tijdens de Nijmeegse Vierdaagse dertig kilometer per dag gelopen. Hij heeft daarvoor al druk getraind. Zijn vader liep in Nijmegen met hem mee.

"Toen ik aan het lopen was had ik Flip, de mascotte van Hulphond Nederland, mee", vertelt Rens. "Hij hing aan mijn rugzak". Flip was niet het enige dat Rens meenam tijdens de Vierdaagse, ook had hij een bord bij zich waarop stond dat hij Rens is, elf jaar oud en dat hij wandelt voor een goed doel. Rens: "Op dat bord stond de website en een QR-code. Zo konden mensen mij heel eenvoudig sponsoren." Voor dat de Vierdaagse begon, had Rens al meer dan 500 euro opgehaald. "Op school hangt een poster van Hulphond Nederland, met een briefje erbij dat ik voor hun geld ophaal", vertelt Rens. "Het stond in de nieuwsbrief en tijdens een barbecue met familie hebben ook mensen geld gegeven. Zo had ik al best wat bij elkaar gesprokkeld."

Helphulphond.nl

Rens maakte bij zijn inzamelingsactie gebruik van Helphulphond.nl. Op zijn persoonlijke actiepagina konden supporters direct online een donatie doen. Rens heeft uiteindelijk 900 euro ingezameld met zijn deelname aan de Nijmeegse Vierdaagse. Een geweldig bedrag voor deze bijzondere actie! ●

"Ik hoorde ook hoe hard er nieuwe hulphonden nodig zijn. Daarom, én omdat ik van honden houd, koos ik voor Hulphond Nederland."

Colofon

Het Hulphond Magazine komt grotendeels tot stand zonder kosten voor de stichting.

Wij danken hiervoor onze vrijwilligers en PostNL voor de verzending.

Eindredactie

Maarten van Ijzer

Schrijver en redactie professional

Bianca Foppes

Gefundeerd merken bouwen

Freelance tekstschrijvers

Janine Verschure

Auteur, hoofdredacteur
Dibevo-Vakblad, hoofdredacteur
Kattenmanieren
www.janineverschure.nl

Tefke van Dijk

Redacteur/tekstschrijver
bij de Schrijfzolder
www.schrijfzolder.nl

Esther de Kloe

Tekstschrijver

TekstUeel - communicatie

www.tekstueelwaddinxveen.nl/

Carola Smits

Eigenaar Windkracht-11,
management consulting,
HR management
www.windkracht-11.nl

Linda van 't Land

Eigenaar en freelance
tekstschrijver Bureau LiLa
www.bureaulila.nl

Inge Buitink

Communicatieadviseur
en tekstschrijver
www.ingebuitink.nl

Johan Koning

LetterLuck tekstproducties
– tekst voor u
johan@letterluck.nl

Fotografie

Ferry de Wet

Fotograaf en eigenaar FDW
Projectmanagement
www.ferrydewet.nl

Maaïke van den Brink

Fotograaf

Berto Rietema

Fotograaf
<http://www.fotoberto.nl>

Vincent Moll

Fotograaf
<https://vincentmoll77.wordpress.com>

Thomas Segers

Fotograaf
<http://www.thomassegers.nl>

Drukwerk

Real Concepts

Drukwerk
www.realconcepts.nl

Volg ons ook op:

HULPHOND.NL | HELPHULPHOND.NL

Wij bedanken onze
hoofdsponsors

WAT ALS PLOTSELING DE STROOM UITVALT?

Wat betekent het voor uw organisatie wanneer de stroom uitvalt?

Elinex Power Solutions is dé specialist en innovatieve partner
op het gebied van noodstroomoplossingen en netspanningsrisico's.

Voor meer informatie, een vrijblijvende offerte en een gratis site-check
neem contact met ons op, of kijk op www.elinex.com/datacenters

NOODSTROOM • UPS • NSA • INSTALLATIE • ONDERHOUD • 24/7 SERVICE

Elinex Power Solutions - Wolweverstraat 15 - 2984 CE - Ridderkerk
T. +31 180 72 13 59 - info@elinex.com - www.elinex.com

follow us @ ElinexPS